

Phiếm luận
Chủ đề: Thời sự
Tác giả: MD Út Bạch Lan

MỘNG MƯU BÁ ĐỒ VƯƠNG

Thân Kính Chào Quý Niên Trưởng Và Các Bạn
Ngày Chủ Nhật 8-8-2021.

Hôm nay xạo sự tôi xin xạo sự về tham vọng “Mưu Bá Đồ Vương” của ba (3) siêu cường hiện nay: Nga-Mỹ-Tàu.

Lâu lắm rồi, Tôi không nhớ khi nào ở đâu, trong một buổi dạ tiệc khi nghe xướng ngôn viên giới thiệu nhạc phẩm “Mộng Dưới Hoa” do ca sĩ Khánh Ly trình bày, thì bạn Phạm Như Đà Lạt nâng ly medallion cùng với Mai Bá Trác cười khà khà:

– Rồi... lại hoạ dưới mộng nữa rồi!

Khi xạo sự tôi có ý định viết xạo về Mộng Bá Chủ hay Mộng Bá Vương chợt cười khan về câu chuyện nói trên thật là chuyện “Mụ Bá Chồng” hay “Mượn Bá Vong” đây?

Như đã nói Tư Bản và Cộng Sản như Âm với Dương, nước với lửa vậy. Hai “thằng” chạm nhau là xẹt lửa cháy nhà. Mà thiếu một thằng thì tắt điện.

Hoặc như đoàn tàu chạy song hành trên đường sắt song đôi, mạnh ai nấy chạy không thể đụng nhau, vì đụng thì cả đoàn tàu lật gong. Mà thiếu một thằng thì tàu đứng bển. Đó là lý do chiến tranh lạnh giữa Nga – Mỹ kéo dài gần nửa thế kỷ qua rồi mà nay chẳng thằng nào sút mề gì.

Ngay sau khi đệ nhị thế chiến chấm dứt năm 1945, Stalin nước Nga nhanh chân chiếm phía đông là phân nửa Châu Âu, tới 4 năm sau Stalin nhanh tay giúp cho Mao Trạch Đông chiếm toàn thể Trung Hoa Lục Địa năm 1949, tiếp đến Nga ngấm nghĩa ở biển Ấn Độ, nhưng gặp Ông Thánh Gandhi chủ trương trung lập nên làn sóng đỏ của Stalin dừng lại ở phía nam biên giới Ấn – Nga. Điện Cẩm Linh chuyển trục sang phía đông và thổi ống đu đu cho Mao Trạch Đông tấn chiếm bán đảo Triều Tiên và Đông Dương để làm bàn đạp tiến tới làm bá chủ vùng Đông Nam Á... Nhưng Nga chỉ thành công một phần ở Nam Á qua hai vai trò Kim Nhật Thành và Hồ Chí Minh. Uncle Sam giật mình, nếu không có biện pháp ngăn chặn, thì con rắn đỏ này sẽ nuốt trọn Á Châu chỉ trong vòng vài ba năm, sau đó sẽ tới Trung Đông và Phi Châu nữa. Nga chưa dám đụng tới Tây Âu vì có con ngáo ộp NATO. Mỹ nhảy vào vòng chiến nhưng chỉ dùng sách lược be bờ, đắp đê bằng vĩ tuyến 36 của Nam – Bắc Triều Tiên và vĩ tuyến 17 của Nam – Bắc Việt Nam,

đồng thời tuyên bố bảo vệ Nhật Bản và Đài Loan bằng mọi giá. Lý do là chương trình Marshall của “Người Mỹ” đã đổ vào hai quốc gia này hằng nghìn tỷ đô la. Qua hai hội nghị Bàn Môn Điểm 1953 và Geneve 1954, Nga tạm dừng chân ở đó và thay đổi sách lược đi bài bản “tắm ăn dầu” trường kỳ kháng chiến nhằm mục đích xẻ máu con voi Mỹ vì lo chuyện bao đồng cho cả thế giới với vai trò “cảnh sát quốc tế” và là anh cả của thế giới tự do.

Nga chuyên trục vè vùng Nam Á và Trung Đông:

Trước tiên là Afghanistan: Afghanistan được xem như là Việt Nam của Liên Xô vì đã bị sa lầy, giống như Hoa Kỳ “sa lầy” ở Việt Nam vào thập niên trước đó. Đầu năm 1989, sau gần một thập niên chiếm đóng, Liên Xô rút hết quân khỏi Afghanistan thì nội chiến bùng nổ giữa các sắc tộc để giành quyền lãnh đạo. Giai đoạn ổn định dài nhất tại Afghanistan là trong khoảng 1933 tới 1973, khi đất nước này nằm dưới quyền cai trị của vua Zahir Shah. Tuy nhiên, năm 1973, anh em rể của Zahir Shah là Sardar Daoud Khan, đã làm cuộc đảo chính không đổ máu và cầm quyền cai trị đất nước. Nhưng rồi sau này Daoud Khan và toàn thể gia đình bị giết hại năm 1978, khi Đảng Dân Chủ Nhân Dân Afghanistan theo Chủ Nghĩa Cộng Sản dưới cái ô dù bao che của Mạc Tư Khoa tiến hành một cuộc đảo chính gọi là “Cuộc Cách Mạng Saur Vĩ Đại” và chiếm giữ quyền bính. Cũng trong năm này 1973, hiệp định ngừng bắn Paris được ký kết giữa chính phủ Việt Nam Cộng Hòa – đại diện Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam – Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa (Bắc Việt) và Hoa Kỳ trong tình trạng “nông thôn bao vây thành thị” của bộ đội cộng sản Bắc Việt. Một dấu hiệu rõ rệt Mỹ đã bàn giao miền Nam cho Lê Duẩn và Lê Đức Thọ phe thân Nga. Những gì đã xảy ra cho miền Nam vào tháng tư năm 1975 tưởng không cần nhắc lại. Nhưng một yếu tố quan trọng ít ai để ý tới là Nga vào Sài Gòn chứ không phải Tàu Cộng, dù Tàu đã thắt lưng buộc bụng để giúp cho Bắc Việt xâm chiếm miền Nam hơn hai thập niên về trước với chiêu bài “Giải Phóng Miền Nam”. Cái “bánh vẽ” một miền Nam trù phú với hàng triệu tấn quân cụ của Mỹ để lại, tương tự như quặng một cục xương xuống gầm bàn cho hai con chó chực ăn cắn xé nhau, trâu cọt ghét trâu ăn...

Từ sau đó Mạc Tư Khoa và Bắc Kinh “bằng mặt mà không bằng lòng”, rồi thì com không lành canh không ngọt. Bắc Kinh phê phán Mạc Tư Khoa là bọn “chủ nghĩa xét lại”, ngược lại Mạc Tư Khoa cho rằng Bắc Kinh là kẻ “bành trướng bá quyền”. Nga vào được Sài Gòn và hỏi thúc Hà Nội tiến chiếm lầy ngay Nam Vang, đuổi thầy trò Pol Pot cùng “chú Chệt” đuổi sam chạy thực mạng, và sẽ tấn chiếm Bangkok càng sớm càng tốt. Chú Sam lại thọc gậy bánh xe, xúi Đặng Tiểu Bình “dạy cho Việt Nam một bài học” vì thằng gia nô bake Hà Nội đưa “môi hôn Liên Xô, bị rằng Bắc Kinh cắn” ráng chịu là cuộc chiến biên giới Hoa – Việt 1979, chứng thực “chủ nghĩa anh em đại đồng” của cộng sản vút vào sọt rác. Cộng sản Tàu đánh cộng sản Việt mới thật là thú vị! Sau 1975, Nga được thế vùng lên với tay qua tận Nicaragua – Nam Mỹ, qua Angola, Yemen – Phi Châu.

Mỹ sau 3 thập niên làm cảnh sát quốc tế bị rỉ máu, nhưng nhờ vào kinh tế nhân sinh phồn thịnh nên phục hồi mau chóng. Giờ thì Nga thay thế vai trò đó, phải chi viện cho chur hầu hàng trăm tỷ đô la... Nga lấy của cải, tiền bạc ở đâu ra bù đắp, trong khi kinh tế vốn dĩ của Nga là nền kinh tế quốc phòng? Tất cả tiềm năng kinh tế chỉ dồn vào chi phí quốc phòng, thi đua vũ trang với ông nhà giàu Mỹ. Kể từ năm 1975, chỉ riêng Việt Nam, Nga phải chi viện mỗi năm 2 tỷ đô la tiền mặt, chưa kể viện trợ quân sự như xe tăng, phi cơ, vũ khí, đạn dược...

Tới đây thì chúng ta hãy nhìn vào bàn cờ chính trị của thế giới với hai tay chơi cờ Nga – Mỹ. Trong khi Tàu bị bao vây tứ phía:

- Phía Bắc thì bị Nga chặn,
- Phía Tây thì từ Kyrgyzstan xuống tới Afghanistan cũng của Nga,
- Phía Nam thì thù nghịch với Ấn Độ,
- Phía Đông thì có Nhật, Hàn, Đài Loan của Mỹ, Việt Miên Lào của Nga.

Tàu muốn căng thuyền buồm ra khơi biển Đông thì có cả rừng chiến hạm nhiều nước đang canh hỏa lực chờ đánh trận Xích Bích tân thời... Vậy thử hỏi Tập xì dầu, ve chai, lông vịt sẽ rón rén bước chân ra ngõ liễu, xóm đào nào trong khi tứ phương từ đất liền tới biển cả đều bị bao vây, bít lối?

Cùng tắc biển – Biển tắc loạn, sự đối đầu và nhiều cuộc xung đột bên trong của nhiều chính phủ nước cộng sản tiếp diễn. Như một phần của cuộc “Chiến Tranh Lạnh”:

– Vào năm 1979, nước Mỹ dưới thời Tổng Thống Jimmy Carter và Cố vấn An Ninh Quốc Gia Zbigniew Brzezinski bắt đầu ngầm ngầm cung cấp tài chính và huấn luyện cho các lực lượng Mujahideen chống chính phủ cộng sản Afghanistan thông qua cơ quan an ninh mật Pakistan được gọi là Inter Services Intelligence (ISI), họ là những người Hồi Giáo bất mãn trong nước chống lại thuyết vô thần cộng sản của chế độ Marxist. Nhằm ủng hộ cho các lực lượng cộng sản Afghanistan, Liên Bang Xô Viết can thiệp vào nước này ngày 24/12/1979. Theo các phương tiện truyền thông và các nguồn tin chính thức của chính phủ, khoảng 110,000 tới 150,000 quân Xô Viết, với sự hỗ trợ của 100,000 hay hơn phân nửa quân đội Afghanistan ủng hộ cộng sản đã hiện diện tại nước này. Giai đoạn chiếm đóng của Xô Viết dẫn tới cuộc di cư hàng loạt của hơn 5 triệu người Afghan tới các trại tị nạn ở nước Pakistan, Iran và các nước láng giềng khác. Hơn 3 triệu người đã định cư tại Pakistan, hơn 1 triệu người tại Iran và nhiều quốc gia khác trên thế giới. Đối mặt với nhiều sức ép quốc tế và con số hơn 15,000 binh lính thiệt mạng sau các cuộc đụng độ với các lực lượng Mujahideen được Hoa Kỳ, Pakistan, và các chính phủ khác huấn luyện, quân đội Xô Viết đã phải rút đi sau mười năm chiếm đóng. Năm 1989, cũng là năm xảy ra cuộc “cách mạng nhung” của Liên Bang Xô Viết.

– Việc rút quân đội Xô Viết khỏi nước Cộng Hòa Dân Chủ Afghanistan được xem là một thắng lợi về ý thức hệ tại Hoa Kỳ là quốc gia đã hỗ trợ Mujahideen qua ba đời tổng thống nhằm ngăn cản sự mở rộng ảnh hưởng Xô Viết tới vùng Persian Gulf và Gulf of Oman có nhiều mỏ dầu. Sau khi quân đội Xô Viết rút đi năm 1989, Hoa Kỳ và các đồng minh đã giảm dần sự quan tâm đến Afghanistan và chỉ giúp đỡ nhỏ giọt cho việc khôi phục đất nước đã bị tàn phá sau chiến tranh. Khối Xô Viết đã tiếp tục ủng hộ Tổng thống Najibullah là cựu lãnh đạo cơ quan an ninh mật KHAD cho tới khi ông mất chức năm 1992. Tuy nhiên, thiếu sự hiện diện của các lực lượng Xô Viết, chính phủ thân cộng sản không thể giữ được ưu thế và mất dần lãnh thổ vào tay các lực lượng du kích.

– Kết quả của những cuộc chiến là đại đa số giới trí thức cùng các tầng lớp tinh hoa Afghanistan đã rời bỏ đất nước ra nước ngoài, một khoảng trống quyền lãnh đạo nguy hiểm xuất hiện. Những cuộc chiến tiếp tục giữa nhiều phe phái Mujahideen, cuối cùng dẫn tới sự nổi lên của các lãnh chúa địa phương. Những trận đánh đẫm máu nhất trong cuộc nội chiến diễn ra năm 1994, khi hơn 10,000 người bị giết hại tại Kabul. Sự hỗn loạn và tình trạng tham nhũng lan tràn tại đất nước Afghanistan thời hậu Xô Viết và là nguyên nhân dẫn tới sự xuất hiện của lực lượng Taliban chủ yếu là người Pashtun thuộc vùng Helmand và Kandahar.

– Taliban đã phát triển thành một lực lượng Chính Trị Tôn Giáo, và cuối cùng chiếm Kabul năm 1996. Tới cuối năm 2000, Taliban đã chiếm được 95% lãnh thổ đất nước. Taliban đã áp đặt một bộ luật Hồi Giáo Sharia hà khắc và sau này Taliban bị xem là những kẻ ủng hộ khủng bố, chủ yếu vì đã cung cấp chôn nung thân cho mạng lưới Al-Qaeda của Osama Bin Laden. Trong bảy năm cầm quyền của Taliban, đa số dân cư nước này phải sống trong tình trạng hạn chế đến cùng cực các quyền tự do và sự vi phạm vào quyền sống của họ. Phụ nữ bị cấm làm việc, trẻ em gái không được đi học. Những người chống đối bị trừng phạt ngay lập tức. Những người cộng sản bị tiêu diệt một cách có hệ thống và trộm cắp bị trừng phạt bằng cách chặt chân hoặc tay. Tuy nhiên, tới năm 2001 Taliban đã hầu như triệt tiêu được việc trồng cây thuốc phiện tại Afghanistan vốn đã thu được hàng tỷ dollar lợi nhuận.

Sau biến cố tấn công khủng bố ngày 11/9/2001 tại New York, Mỹ tung ra một chiến dịch quân sự nhằm tiêu diệt mạng lưới Al-Qaeda đang hoạt động tại Afghanistan và lật đổ chính phủ Taliban. Tháng 12 năm 2001, các lãnh tụ chính của các nhóm đối lập Afghan đã gặp gỡ tại Bonn – nước Đức và đồng ý về một kế hoạch thành lập một Chính Phủ Dân Chủ mới dẫn tới việc Hamid Karzai, một người Pashtun từ thành phố miền nam Kandahar, trở thành chủ tịch Chính Quyền Lâm Thời Afghan dưới sự bảo trợ tối đa của Mỹ và khối NATO. Tuy nhiên chính quyền mới của Hanid Karzai vẫn tiếp tục phải đối phó với cuộc nổi loạn của Taliban, những mối đe dọa tấn công từ một số thành viên Al Qaeda còn sót lại, và sự bất ổn, đặc biệt tại miền bắc, đã gây ra tình trạng các lãnh chúa bán độc lập. Chính phủ Mỹ đã chi hàng chục tỷ đô la cho viện trợ phát triển tại

Afghanistan trong hơn 15 năm và hơn một nghìn tỷ đô la chi phí quân sự trong cùng thời kỳ. Sau cuộc bầu cử tổng thống năm 2014, Tổng thống Karzai đã rời bỏ quyền lực và Ashraf Ghani trở thành Tổng thống vào tháng 9 năm 2014. Cuộc chiến của Hoa Kỳ tại Afghanistan, cuộc chiến dài nhất trong lịch sử, chính thức kết thúc vào ngày 28 tháng 12 năm 2014. Tuy nhiên, hàng ngàn lính NATO do Mỹ lãnh đạo vẫn còn ở lại đây để đào tạo và cố vấn cho các lực lượng chính phủ Afghanistan. Một cuộc khảo sát được tiến hành vào năm 2015 cho thấy 77% người Afghanistan vẫn ủng hộ sự hiện diện của quân đội Hoa Kỳ tại nước này; 67% cũng ủng hộ sự hiện diện của lực lượng các nước trong khối NATO. Mặc dù đất nước còn phải đối mặt với rất nhiều vấn đề, 80% người Afghanistan vẫn giữ quan điểm rằng việc Hoa Kỳ đem quân vào Afghanistan và lật đổ Taliban vào năm 2001 là một điều tốt. 53% người Afghanistan đổ lỗi cho Taliban hoặc Al-Qaeda đã gây nên tình trạng hỗn loạn và bạo lực của đất nước hiện nay trong khi chỉ có 12% đổ lỗi cho Hoa Kỳ...

Câu hỏi trong bài “xạo sự” này là: Tại sao Cựu Tổng Thống Donald Trump quyết định rút toàn bộ quân Mỹ ra khỏi Afghanistan, để cho quân Taliban sẽ áp đảo chính quyền Kabul của Ashraf Ghani có nguy cơ như tháng tư đen năm 1975 của miền Nam Việt Nam? Tình thế Kabul đang trong cơn hấp hối tính từng ngày. Hồng quân Nga đang huy động để “tập trận” ở Tajikistan và Uzbekistan sát biên giới Afghanistan, để cứu chế độ Ghani hay hỗ trợ cho Taliban chiếm chính quyền?

Trả lời được câu hỏi này có nghĩa là đã hiểu được nước cờ của “Khổng Minh, Châu Du và Tư Mã Ý” tân thời trong thế chân vạc thế giới thời nay. Afghanistan cũng như Việt Nam, cả hai đều là đất tranh:

- Có Việt Nam trong tay là có toàn vùng Đông Nam Á.
- Có Afghanistan trong tay thì có cả vùng Persian Gulf và Oman Gulf.

Đó là lý do tại sao năm 1978, khi Đảng Dân Chủ Nhân Dân Afghanistan theo Chủ nghĩa Cộng sản dưới cái ô dù bao che của Mạc Tư Khoa tiến hành một cuộc đảo chính gọi là “Cuộc Cách Mạng Saur Vĩ Đại” và chiếm giữ quyền bính, sau đó sẽ mở rộng địa bàn xuống Pakistan, Ấn Độ và kiểm soát toàn vùng biển Arabian... Thế tất nhiên như con của Nga muốn bò lên miệng thùng, bị con của Mỹ kéo lôi xuống năm 2001 với ông phỏng đá Hamid Karzai, và cho đến ngày nay tự nhiên Mỹ bỏ rơi Afghanistan, để lại quốc gia này cho ai đây: Nga hay Tàu?

- Với nước Nga thì Afghanistan là cửa ngõ bước xuống Arabian Sea...
- Với nước Tàu, Afghanistan là cửa ngõ của “con đường tơ lụa” từ thời nhà Tống, sang đến nhà Nguyên, Thành Cát Tư Hãn đã dừng ngựa ở Tehran thủ đô của xứ 1001 đêm rồi.

Trong 4 thập niên qua, Nga đã lấy được Đông Dương và sau đó lấy được Afghanistan rồi phải dừng lại tại đó. Cho đến 1990 sau khi Gorbachev nhường ngôi cho Yeltsin thì buông tay luôn. Đông Dương rơi vào tay Tàu Phù, Afghanistan rơi vào tay Mỹ. Mộng mưu bá đồ vương của Nga như chấm hết ở đây.

Bây giờ tự dung Mỹ rút quân ra khỏi Afghanistan, đồng nghĩa với sự bỏ rơi chính phủ Kabul tương tự như Mỹ đã bỏ rơi Sài Gòn năm 1975 để nhường lại cho ai? Nga hay Tàu? Một cái bánh hamburger béo bở, không cần lý luận dài vòng, ai cũng biết là để lại cho Nga chớ không phải cho Tàu, vốn dĩ Taliban là con đẻ của Nga.

Taliban là một lực lượng Hồi Giáo cực đoan và quá khích, lại căm thù cộng sản thấu xương. Nga đã tự giải thể cộng sản, thì không có lý do gì Taliban lại theo Tàu, dù được Tàu chi viện hàng tỷ mỹ kim, và cho dù Putin cùng Tập Cận Bình ăn cùng mâm, ngủ cùng chiếu thì Taliban cũng sẽ xem Tàu là kẻ thù. Bên cạnh sát nách với Taliban là cả một khối hơn 300 triệu người Hồi Giáo ở Tân Cương vùng Thiểm Tây đang sống thoi thóp dưới bàn tay tàn độc của Tàu Cộng Bắc Kinh. Vậy ai sẽ ôm bomb tự sát lao vào kẻ thù khi ơn Allah kêu gọi?

Trong thực tế thì chính trị Mỹ không cần ngó ngang gì tới Việt Nam hay Đông Dương, cứ để đó để chú Chệt nuôi cho béo mập rồi hạ hồi phân giải, những màn trình diễn ngoại giao, thương mại, viện trợ tàu thuyền kiểm soát biên... của Mỹ cho bọn “bake Hà Nội” chỉ là màu gà, nước lựu ở chôn kỹ viện, thanh lâu chẳng có “bảo hiểm nhân thọ” bán cho bọn cộng sản Bắc Việt diệt chủng dân Việt, giết người, cướp của!

Mỹ “bàn giao” Kabul cho Taliban là một đòn chính trị hiểm ác, là tặng “thanh long đao” cho “Quan Vân Trường Putin” đẩy Trung Cộng vào thế “bồi thủ”, Tàu Tập vọng động lúc này là tự sát. Bao nhiêu thùng thuốc nổ đang vây quanh lục địa Trung Cộng, thiên hạ đang chờ Bắc Kinh tự kích hỏa ngòi thuốc nổ để tự diệt. Liệu Bắc Kinh có dám làm hay không? Trăm lần không, ngàn lần không, vạn lần không! Vì như đã nói đó là hành động tự sát. Hơn ai hết Tập Cận Bình phải hiểu điều đó, cho nên bấy lâu nay Tàu Cộng cứ rống mõm hùng hổ tuyên bố Đài Loan là một tỉnh của Tàu mà nào có dám động đến cọng lông tơ của bà Thái Anh Văn chưa? Tàu Tập cứ đánh võ mõm “Sơn Đông mãi võ” bán thuốc dán ghê và cao giết chuột làm oai với đám “hạ bộ” bake Hà Nội và “bọn Khmer Hunsen”, Lào nộm pía lòng bò... và cứ đại ngôn hùng hổ tuyên bố năm 2025 hay 2035 sẽ là bá chủ thế giới mà năm 2021 đang bị nhốt vào cái rọ, một vành đai một con đường giờ thì tiền mất tật mang, cà cuống chết tới đít mà còn cà giựt cà chớn cho có chút sĩ diện với bàng môn thiên hạ thể thôi là thể thời phải thể!

Tàu Tập cứ sính mộng mưu bá đồ vương như Tần Thủy Hoàng hay Mao Trạch Đông để trở thành Hoàng Đế không ai cấm cản. Nhưng thôi “bỏ qua đi tám” giấc kê vàng đó chỉ

giới hạn trong lãnh địa của nhà Hán của thiên niên kỷ xưa thôi, ngày nay hiểm họa phân chia Hán – Mãn – Mông – Hồi – Tạng – Hongkong đang âm ỉ chờ bật lửa bùng lên chưa biết ngày nào!

Quả thật là điên đảo mộng tưởng hão huyền như chuyện Tam Quốc Chí hay Bao Công Kỳ Án. Mộng Bá Vương trở thành “mượn bá vọng” linh tiêu tán đường cao đơn hoàn tán là như vậy! Ngay cả đám Hán thất bại Hà Nội chúng là dĩ rạc tạo nghề, thì chúng cũng biết ngủ với khách Washington có nhiều lợi lạc hơn và chúng đã “đi đêm” rồi. Kim Jong Un là tay chơi chính trị thứ thiệt có bản lãnh, hẳn có máu Lương Sơn Bạc nên thích Trump hơn Tập bầy thượng hải. Vậy thử hỏi bọn tam sên còn có mấy ai? Ở đời người ta phù thịnh chứ không ngu dại gì đi phù suy. Hãy chờ xem dậu đồ bìm có leo hay không, mà bìm muốn leo thì cũng phải nhờ phân bón Made In USA.

Thôi để “Xạo Sự” tôi luận: **Vì Sao Trung Hoa Không Thể Làm Siêu Cường?**

Theo nghĩa chữ, Văn là văn vết, văn vẽ như trong chữ Văn Thạch là đá có văn vết, có vân tức là đá hoa. Hóa là làm biến mất, làm thay đổi hình tướng. Văn Hóa có nghĩa là dùng cái hay cái đẹp, cái tốt để biến hóa, để chinh phục, để thay đổi con người và xã hội. Đó là nhìn Văn Hóa trên phương diện động của một phương tiện. Vậy luận tổng quan Văn Hóa có nghĩa là dấu vết của Đạo Đức, Chính Trị, Giáo Dục, Kỹ Thuật... gồm tất cả những sinh hoạt tinh thần, vật chất của con người đã được thể nghiệm, đãi lọc trong xã hội, ở một thời điểm nào đó trong dòng sống, còn, tiếp, nối, tiến, hóa đến vô cùng của loài người.

Để thi hành chính sự Văn Hóa, người xưa đã phải quán triệt thiên hạ, xét biểu hiện của Nhân Tính thấu Ý, thông Tình và đạt Chí để hiểu được Người; để từ đó hướng dẫn Nhân Loại đi lên tới chỗ Chân – Thiện – Mỹ. Tóm luận như thế thì Văn Hóa là một dòng sinh mệnh. Để sống, còn, tiếp, nối, tiến, hóa, Văn Hóa cần phải được rao giảng, truyền bá, phát huy. Mức độ lớn mạnh của Văn Hóa tỷ lệ thuận với số người thông hiểu và thực hành qua cách sống, nghĩ, và làm theo những mô thức mà Văn Hóa đã quy định. Xin hãy so sánh sự phổ biến và thông dụng của sinh ngữ Anh, Pháp trên thế giới ngày nay với những thể loại từ ngữ La Tinh, Hy Lạp, Phạn ngữ Sanskrit Hindi – Pali, Miên, Lào, Thái, Miến Điện, Arabic, Hebrew, Sinhalese... Riêng Hoa ngữ thì học viết, hiểu ý nghĩa thâm sâu lại càng khó hơn, ngay cả người Hoa chính thống dòng văn học cả đời chưa dám nói mình thông văn Hoa ngữ! Lại thêm có những chữ viết tới vài chục nét kiểu tượng hình và hoàn toàn phải nhớ thuộc mặt chữ như bức họa, và đỉnh cao của Họa là viết chữ là Thư Pháp, viết như gió đùa lướt qua đầu ngọn cỏ... Bấy nhiêu thật là nan hành, khổ học cho người học viết chữ Hán...! Hoa ngữ khó viết, khó sử dụng phổ thông cho tất cả dân chúng các quốc gia trên thế giới... Lại nữa chỉ có số ít các nhà chuyên môn về nghiên cứu thông hiểu. Do vậy, Văn Hóa có tính cách như là nền tảng định hướng và thiết kế chính sách Chính Trị và đặc tính của Văn Hóa sẽ có dấu vết rõ rệt trên chính sách

chính trị và yếu tố Tư Tưởng vốn là nền tảng chủ đạo, vì tư tưởng hướng dẫn hành động mà bản chất của chính trị là hành động. Một trong những phương tiện truyền bá Văn Hóa là Ngôn Ngữ, trong đó chữ viết tối quan trọng.

Trong bài viết “Xạo Sự” này tuy có dạng thức khúc nôi, nhiều sự dông dài nói theo con bé Janebomb là bày chuyện “hoa lá hẹ...” góp mặt với Chương Trình HOA TỰ DO – Hát Cho Quê Hương Tôi làm nhịp cầu “tâm tình chính trị” với quý vị thức giả trong bóng tối “Long Đàm” khi ẩn, khi hiện như quẻ “Bát Thuần Càn – Hào Lục: Phi Long Tại Thiên” và con “giun đỏ” của vùng lương hà mà chừa bỏ thói “chiến lang” vì thân phận gái Điêu Thuyền sính vai “Mulan” chỉ thiết thân với lời nhắn gửi tới Bắc Kinh:

– Nếu là thiện tri thức cầu Đạo thì nên diên bích,

– Nếu học sinh cầu Trí thì nên đào hằm, thấp đèn đọc sách để học,

– Nếu là lương dân cầu nhân Phẩm thì nên vái bậc hiền trí và năng học Tam Tự Kinh cho có chút ít Đức Dục dính thân phàm phu.

Tóm lại bài viết này chỉ có chủ ý với dòng chữ thức tự này thôi: Trung Hoa không thể làm Siêu Cường lãnh đạo thế giới được vì chữ viết Hoa ngữ là trở ngại và chưa xứng tầm cỡ. Phải dẫn bàn và khảo luận thêm thì điển hình ngay những thuật ngữ thuộc về ngành Kỹ Thuật, Khoa Học... mà hệ chữ viết Hoa ngữ không thể “handle” và lấy làm “chữ siêu cường” để thông dụng và tiện dụng được! Đây là chúng ta chưa luận bàn về những yếu tố: Chính Trị – Kinh Tế – Quân Sự – Nhân Văn của Trung Cộng hiện thời còn yếu kém so với Nước Mỹ cường thịnh và trình độ dân trí Mỹ rất xa... “Xạo Sự” tôi sẽ trình bày đầy đủ hơn với những nguyên nhân từ: Tư Tưởng – Triết Lý – Chính Trị – Địa Lý – Kinh Tế – Quân Sự – Văn Hóa – Ngôn Ngữ – Giáo Dục – Nhân Văn – Nhân Tính – Nhân Tính – Dân Tộc Tính – Xã Hội Tính... của Trung Quốc đã khiến không thể trở thành siêu cường.

Xạo sự hôm nay tới đây cũng quá lòng thông. Chuyện Tam Quốc Chí tân biên thì sẽ còn tiếp tục dài dài. Chuyện Covid-19 hay Delta, hay Gappa gì gì đó sẽ còn diễn tiến nhiều tập với xác chết bọc bao nylon thê thảm và Wuhan là mô hủ diệt nhân loại hay “kẻ gieo gió thì sẽ gặt bão”?

Thân Kính Chúc Quý Vị Một Ngày Chủ Nhật Vui Vẻ.

Út Bạch Lan E22

*Nguồn: Internet eMail by **Thang Vu** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Ba, August 10, 2021
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*